

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ДЪЩЕРЯТА НА ИРОДИАДА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението със смъртта и възнасянето на Йоан Кръстител	8
2. Нечестието на Ирод и Иродиада	14
3. Амбициите на майката и танцът на дъщерята	19
4. Видението с Господния Меч над Тиатирската църква	33
5. Греховете на Ирод и въздаянието му от Бога	39

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

През първите дни на новата година имах великата привилегия и щастие да общувам с Исус. Така се родиха дълбоки и благословени видения, които описах в книги. Но ето, че когато Господ отново ме призова към Себе Си, аз почувствах товар, който беше много по-тежък от преди. Защото над цялото ми естество се стовари болка, която бе като от забит нож в гърба ми. Така настъпиха нощи и дни на страдание, което бе не просто за сърцето ми, но и за собственото ми тяло. Това беше остра сетивна болка в гърба ми, която не ми даваше да спя, нито да стоя изправен. Тогава си казах, че не би могло да е другояче, след като пророческите книги вършат прекрасното си дело в сърцата на хората. Било, че се утешавах с тази истина, болката никак не намаляваше, но дори започна сериозно да ме плаши. Тогава започнах да се моля на Исус и да чакам Неговия отговор на собственото ми състояние. А Господният отговор дойде по неочакван начин пред сърцето ми. Защото в късните часове на нощите пред мислите ми започна да се появява силует на танцуваща жена. Със самото ѝ танцуване болката в гърба ми се увеличаваше до непоносимост. Аз виждах жената в мислите си, но все още не разбирах коя е тя и защо се натрапва пред сърцето ми. Така, в един кратък миг, в ума ми проблесна мисълта, че именно тази е жената, която е причинител на собственото ми състояние. Помислих си:

“Стефане, наистина си в незавидно положение, щом определена жена е амбицирана против теб. Но коя е тя? Дали е от плът и кръв или е дух?”

После, като отговор на въпросите ми, в мен нахлуха думи от посланието на Апостол Павел, който предупреди всички ни, че ако и да живеем по плът, пак по плът не воюваме. И че нашата борба не е срещу плът и кръв, но срещу владетелите на мрака и духовните сили на нечестието. Така вече бях убеден в сърцето си, че тази танцуваща жена бе натрапчивият и болезнен натиск от дух. Това ми беше достатъчно, за да падна на коленете си и да кажа на Господ:

“Исусе! Яви ми истината за тази жена, чийто дух идва да се противи на сърцето ми! Яви ми защо е тази ужасна болка в гърба ми! Без Твоя отговор аз няма да превъзмогна над това утеснение...”

В очите на някои може би в този миг изглеждах смешен...

Та толкова ли не мога да претърпя натиск поради делото за Господ?

Истината, братко мой, е такава, че през всички години на моето посвещение и израстване в Бога, аз винаги съм имал натиск и гонение за всяко видение и откровение. А в последните месеци дори за всяко изречение. Но има разлика от натиск до натиск. Защото когато се отречеш от себе си и тръгнеш по стъпките на Божия Син ти приемаш гонението за нещо неизбежно. То става твоя сянка, твой спътник, твой неизбежен белег. И ти свикваш с това гонение толкова естествено, колкото и с изявяването на дълбоките пророчески истини. Но ето, че сега сянката и белегът на гонението бяха много по-големи. Аз вече изпитвах остра физическа болка в гърба, сякаш че там беше забито копие, което някой допълнително натискаше навътре в мен. А с болката все така присъстваше и танцуващата жена. Затова беше този мой вик към Исус, това мое копнение да ми яви какво става не просто в моя живот, но в духовния свят над мен. И ето, че Исус отговори на молитвата ми. Той дойде в една от нощите на страданието ми, като ми каза:

“Не се учудвай на болката, която изпитваш! Не се учудвай и на натрапчивото видение пред сърцето ти. Защото всред силите на тъмнината над теб е обявена смъртна присъда заради Словото, което явяваш на братята и сестрите Ми. Има твърде много началници на Злото, които са лично засегнати и ангажирани против мисията ти...”

Слушах Господ и единствените думи, които се намериха в устата ми, за да Му отговоря, бяха:

“Господи, ако ми е писано да умра поради такава една присъда, то аз не се страхувам да приема каквато и да е съдба, дадена ми от Небето. Но аз зная в сърцето си, че Ти все още имаш какво да дадеш на братята и сестрите Си чрез мен. Затова Те моля:

Яви ми онова, което ме очаква, за да бъда подготвен...”

Исус се усмихна на думите ми и продължи:

“Вместо да питаш какво очаква теб, то по-скоро помисли какво очаква онези, които търсят и желаят смъртта ти. Защото тази танцуваща жена търси и желае смъртта ти. Тя е впрегнала стотици и хиляди нечисти устни и сърца, за да те утесни и убие. Но ако някой търси смъртта на Божий пророк, то такъв не подтиква ли Господ към ревнивост? Няма ли Моят отговор към танцуващата жена да е според собственото ѝ нечестие? Няма ли смъртната присъда, обявена над теб, да се превърне в смъртна присъда от Мен над нея и над всичките и слуги?”

Слушах Господ и нещо дълбоко в мен започна да проблясва. Защото от Светлината Господна онази натрапчива танцуваща жена бе изчезнала от мислите ми, макар и болката да беше останала. И така, от разговора с Исус аз вече знаех коя е тя. Затова казах на Господ:

“Исусе! Има една танцуваща жена, записана в Твоето Евангелие и тя е дъщерята на Иродиада. Защото, подучена от майка си, тя поиска главата на Йоан Кръстител. А след като Ти ми казваш, че над мен има издадена смъртна присъда от силите на мрака, то разбирам, че съм станал прицел на духа на Езавел. Именно затова към духа ми е идвало натрапчивото видение...”

Исус отново се усмихна и погали главата ми. А после каза:

“Ти не от вчера и не отпреди месец си прицел на духа на Езавел. Този дух те намрази и се ожесточи против сърцето ти от мига, когато те направих свидетел на неговото осъждане. Защото духът на Езавел няма друга мисия в настоящото време, освен да се противи на Божиите слуги, пророците и на всеки Божий призив за покаяние.

Как мислиш тогава? Не станаха ли твърде много пророческите видения, които дадох на сърцето ти? Не дойде ли от Небето умножена благодат над живота ти, тъй че да извършиш делото, за което си посочен? Не стана ли твърде излъскан Мечът на Божия Пророчески Дух, който сложих в ръката ти? Не стана ли твърде явно нечестието на дявола в църквите, та да смяташ, че той ще стои със скръстени ръце?

Ето, Стефане! Той е смазан и съкрушен от Истината!

Най-тайните му заговори против Моята Свята Църква вече са парализирани. И ако днес е миг пред Моето завръщане и въздаяние над нечестивия свят, то какво ли друго му е останало на Луцифер, освен да крещи и настоява за съпротива против Божиите пророци? Ето по тази причина дойде и ударът над теб и натискът над тялото ти. Но да мислиш, че Аз не съм видял този удар, то значи да не знаеш колко велика и превъзходна е съдбата на Божиите избрани и помазаници.

Знаеш ли тогава какво ще извърши твоят ревнив Бог и Отец? Знаеш ли в каква тайна Той ще посвети сега сърцето ти? Знаеш ли как твоето привременно страдание ще докара вечна тежина на Слава за Моя Бог и Отец? Но ето, Аз заявявам на духа на Езавел и на последната Иродиада и дъщеря ѝ:

Измамила те е гордостта на сърцето ти! И си оглупяла от многото си чародеяния! Нека сега възлязат пред теб всичките ти амбицирани чародейки и нека се отворят всичките аспидови устни, та да ти явят какво е въздаянието на Небето над твоята измама и над всичката ти хитрост и лукавство. Нека се съберат всичките ти теолози и нека паднат в нозете ти всичките ти пастири-любовници, та да те опазят от Меча, Който Ръката Господна ще развърти над главата ти. Защото, ето, дойде времето на пълното ти съкрушаване и последния Кисон за всичките ти слуги. Аз, Господ Исус, ще те накажа! И ще ти дам да пиеш от виното на собственото си нечестие, докато избезумееш и докато слугите ти бъдат настигнати от мора, който са натрупали за собствената си погибел..."

След тези думи Исус отново се обърна към сърцето ми, като ми каза:

"Сега, момчето Ми, укрепявай сърцето си. За да дадеш тези пророчески видения на всичките скопци в Храма Ми. Защото Ирод, Иродиада и танцуващата ѝ дъщеря са дух против Божията Истина, Божията Святост и Божия Суверенитет. И този е духът на Езавел, когото Аз лично ще поразя с Меча на Отца Ми, който блести в ръката ти..."

Слушах Господ и една велика и преславна радост започна да изпълва всичките ми вътрешности. Затова, като паднах в нозете Му, аз казах:

“Исусе! Ето ме! Покажи ми нечестието на всички, свързани с духа на Езавел! И нека Ирод, Иродиада и дъщеря им станат явни за сърцата на всичките ми братя и сестри...”

В отговор на думите ми Исус простря ръката Си и докосна главата ми, тъй че духът ми се въздигна към светлите селения на Отца. За да видя онова, което моят ревнив Бог бе утаявал от сърцата на всичките човеци.

1. ВИДЕНИЕТО СЪС СМЪРТТА И ВЪЗНАСЯНЕТО НА ЙОАН КРЪСТИТЕЛ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нека сега сърцето ти притихне под мощната ръка на Бога. Защото по благоволенията на Отца пред теб ще се разкрие тайна, замълчана от векове. С изявяването на тази тайна моят Господ ще унищожи всичките позиции на Езавел. Защото при все, че този дух се е криел в тъмнината на своята измама и нечестие, той никога не е могъл да се скрие от Божия Пророчески Дух. И на този отвратителен и отречен дух подобават думите на пророка, които гласят:

“Горко на ония, които дълбоко търсят да скрият намеренията си от Господа, чиито дела са в тъмнината, и които казват: Кой ни види? Кой ни знае? Ах! тая ваша опърничавост! Грънчарят ще се счете ли като кал? Направеното ще рече ли за този, който го е направил: Той не ме е направил? Или изработеното ще рече ли за този, който го е изработил: Той няма разум?”¹

Ето така духът на Езавел е искал да скрие делата си в тъмнината, тъй че никой да не го види и разпознае. Но той просто не е разбрал, че е станал жертва на собствената си опърничавост. Затова нека те направя свидетел на удивителната и прекрасна Божия Милост, която откряна пред сърцето ми вратата на най-дълбокото и премъдро знание, скрито в страниците на Библията. В мига, в който Исус докосна сърцето ми, Той ми каза:

“Приготви се да видиш неща, заключени в Божието Сърце. Защото Моят Отец благоволи в теб и те е помазал да вършиш на земята Святото Му дело...”

След последните Си думи Исус хвана ръката ми и двамата с Него се озовахме на едно особено злокобно и отблъскващо място. Това бяха сивите стени на мрачна тъмница. В тази тъмница имаше килии с дебели решетки, а зад тях стенеха и плачеха пребити и полумъртви човеци. Гледката

---

¹ (Исайя 29:15-16)

ставаше още по потискаща от многото плъхове, които пълзяха от килия на килия и без всякакъв страх впиваха зъбите си в изранените меса на страдалците. Ето, че Исус ме докосна, за да премахне моментното ми вцепенение, като ми каза:

“А сега, момчето Ми, искам да видиш един точно определен страдалец. Защото той е централната фигура на това видение...”

След думите Си Господ тръгна по мрачния коридор, а аз Го последвах. Така Исус се спря пред килията на Йоан Кръстител, а очите ми видяха самия Божий човек. Въпреки страданието от раните си, той никак не беше изгубил Божието присъствие в сърцето си. Напротив - очите му бяха станали твърде остри и от самите тях извираше Господната Светлина. Точно в този миг от началото на тъмничния коридор се чу шум от стъпки. И към килията на пророка се приближиха двама стражи и телохранител с мускулесто тяло, който държеше в едната си ръка топор, а в другата - сребърно блюдо. Така телохранителят и стражите минаха покрай мен и Исус. И той, като остави топора до самите решетки, извади от мантията си броеница с ключове и отвори самата килия. Видял пратениците на Ирод, Йоан видимо трепна. След това наведе главата между колената си, като зачака участта си. Това накара телохранителят да се разсмее с мазен глас, като казваше на Йоан:

“Ти наистина си бил и оставаш прицел на царското внимание. Защото дори и днес, на рождения му ден, пак беше в устата на всичките първенци. А онази хубавица, дъщерята на Иродиада, поиска главата ти и танцува твърде хубаво пред Ирод, за да я получи...”

След тези думи към пророка, телохранителят се обърна към стражите и извика:

“Какво чакате още? Хванете ми го и опрете главата му на дървения одър? Тоя отдавна трябваше да получи острието на топора, но царят все се размекваше и бавеше присъдата...”

Гледах с очите си на жестоката гледка, а сърцето ми се пълнеше със сълзи. Защото онези двама стражи хванаха ръцете на Кръстителя и ги извиха зад гърба му, като натиснаха главата му на самия дървен одър, където пророкът бе лежал и очаквал съдбата си. А след това острието на

топора се стовари над главата на Кръстителя и кръвта му плисна настрани. В следващия миг телохранителят вече вдигаше окървавената и безжизнена глава и я слагаше в сребърното блюдо, като казваше:

“По-разтърсващ обяд за царското семейство на Ирод никога никога не е приготвял...”

След тези свои думи телохранителят излезе от килията, а стражите го последваха. Аз не знаех как ще продължи видението и затова обърнах погледа си към Исус. А Той, със сълзи в очите Си, ми каза:

“Видението сега ще се разгърне пред сърцето ти. Защото трябва да видиш дълбоката тайна в Моето Евангелие...”

След думите на Господ очите ми отново се впериха в обезглавеното тяло на Йоан. И ето, че от тялото започна да струи светлина, тъй че духът на Кръстителя излезе в ослепителна белота. В този миг каменните стени на тъмницата буквално избледняха за броени секунди, а очите ми вече виждаха как от свише пред духа на Йоан слизаше Божий пратеник. По-късно щях да разбера от Исус, че това беше самият Архангел Гавриил. Така той се сниши до духа на Йоан. И като хвана ръцете му, каза:

“Йоане, служителю на Небето! Твоят земен път и земна мисия приключиха! И сега Отец Всемогъщият ме изпрати да възвися духа ти до Неговото Светилище. Хвани ръката ми и нека радост изпълни духа ти. Защото си най-достоеен сред достойните да заемеш мястото си до Божиите Светии...”

След тези последни думи Архангелът и духът на Йоан се възнесоха нагоре, към светлите селения на Отца, а сред тях очите ми видяха множества от ангели, които възвеличаваха славната смърт на Божия пророк. И точно в този прекрасен миг Исус ме докосна, като каза:

“Нека последваме пратеника на Отца. Защото пред Светилището на Моя Отец и Бог ти ще разбереш великата тайна, свързана със смъртта на Кръстителя...”

След тези Свои думи Исус въздигна духа ми нагоре, тъй че само след миг очите ми виждаха Божието светилище, обгърнато от ослепителна огнена светлина. И там, сред светлината и огъня, отново видях Архангел Гавриил и духът на Йоан Кръстител. Те възлязоха пред самите златни

светилници и коленичиха. А Гавриил, като сви крилата си пред самото си лице, каза:

“Всемогъщи Боже! Царю на Небето и земята! По Твоята Воля въвеждам в Твоето светилище духът на пророка Ти Йоан. Той беше умъртвен чрез обезглавяване в тъмницата на Ирод и сега се явява пред Теб, за да отсъдиш за делото Му, като Твой слуга и Предтеча на Твоя Син...”

След думите на Архангела изсред пламенния огън дойде Гласът на Бог Отец към двамата. И ето думите, които Отец казваше на слугата Си:

“Влез в покоя си, мъжо силни и храбри! Защото направи прави пътеките за Сина Ми и нозете ти бяха прекрасни. Ето, Аз те познах и Аз те образувах! Аз те призовах и Аз те утвърдих! Аз напълних устата ти и Аз подкрепих праведната ти десница. Аз те заведох в пустинята и Аз ти посочих Йордан! Аз те изпълних с Духа Си и Аз заповядах да пострадаш за Името Ми...”

След тези думи на Отца огънят пред светилището видимо се раздвижи. И аз видях огнена ръка, която полагаше на Йоановата глава златна корона. А Гласът на Отца отсред светилището продължаваше да говори, като казваше на Кръстителя:

“Йоане! Мнозина няма никога да разберат, нито да узнаят защо Аз допуснах такава смърт за слугата Си. Но ти непременно трябва да узнаеш мислите на Господаря си. Защото си един от великите в Небесното Царство. Затова сега се обърни към земята, от която те прибрах и виж възмездието Ми над нечестивото поколение на дявола...”

След последните думи на Отец пред очите на Кръстителя и Господния Архангел се яви видение от земята. В това видение Отец им показваше как Иродиада съзерцава с удоволствие отрязаната глава на Йоан Кръстител в сребърното си блюдо. И докато самото видение беше пред очите на Кръстителя, Архангела и самия мен, Отец отново проговори с твърд и страшен Глас, като казваше:

“Ето възмездието Ми над чедата на дявола! Ето присъдата Ми над opakите и извратените! Понеже те не пожелаха да послушат

живата глава на Моя Кръстител и пророк, то затова от сега и до века съветник на сърцата им ще бъде мъртвата глава на Кръстителя. И дух на всякаква заблуда и измама ще слезе върху тази отрязана мъртва глава, тъй че обладаните от нея да говорят думи, лишени от Духа Ми, и да виждат видения, лишени от Моето благоволение. Ето, Аз заповядвам на духа на лъжепророка, който е дух против Моя Син, да стане постоянно въплъщение и духовен олицетворител на отрязаната глава на Кръстителя! Този дух ще накара мнозина да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали Истината, а са имали благоволение върху неправдата! Влез в отрязаната глава, духо нечисти! И събери с нечестието си всички нечестиви, които успееш да родиш за себе си..."

Слушах гневните и страшни думи на Отца и гледах във видението от земята мъртвата глава на Кръстителя. Защото, докато Отец изговаряше присъдата Си, в тази отрязана глава наистина се вмъкна дух от царството на Мрака, който Библията ни разкрива като дух на Антихрист и лъжепророк. Така аз вече разбирах, че главата на Кръстителя в блюдото щеше да бъде Божията присъда над всички, които отхвърлят Божиите пратеници. Докато сърцето ми стоеше потресено и изумено от Божията тайнствена премъдрост и съвършена промисъл, видението се прекрати, а Исус отново беше до мен, като ми казваше:

"Сърцето ти стана свидетел на една от най-дълбоките тайни в духовния свят. Тайната, свързана с отрязаната глава на Йоан Кръстител. Тайната на онази Божия Премъдрост, която ще направи нечестивите да пребъдват в нечестието си и извратените да постанат в извращенията си. Разбра ли това? Проумя ли го?"

Слушах въпросите на Исус и знаех в сърцето си, че съм проумял всичко. Затова Му казах:

"Господи мой! Едва сега, след самото видение в Божието Светилище, аз разбрах колко мъдър и Превъзвишен е Небесният Отец. Защото, ето, Йоан Кръстител беше Твоят Предтеча. Той дойде да направи прави пътеките за Твоето идване на земята. Ако живата глава на Йоан проповядваше за

Теб и Твоето Царство, то отрязаната глава непременно ще проповядва царството на идещия Антихрист. Защото в нея се всели лъжепророкът, който е духът на Антихрист. А именно духът на Езавел е този, който омайва и придърпва вярващите към духа на заблудата...”

“Става ли ти тогава ясно защо Иродиада подучи дъщеря си да поиска главата на Кръстителя в блюдо? Става ли ти ясно, че не просто смъртта на Йоан Кръстител беше прицел на духа на Езавел? Не, момчето Ми! Защото, колкото до смъртта на Йоан, той можеше да бъде убит по всякакъв начин, дори и чрез обезглавяване. Но когато Иродиада не се е задоволила със самата смърт, а е поискала и самата глава на блюдо, то е, понеже силите на мрака всякога са искали да се преправят, като сили на Светлината.

А именно това те могат да извършат с една отрязана глава!

И понеже онова упорито и непокорно обкръжение около Ирод отказа да се покае от блудствата си и не пожела да му говори живата глава на Божий пророк, то и затова Отец Ми заповяда на духа на Антихрист всякога да говори чрез мъртвата глава на Йоан. Тъй че онези, които желаят смърт, да се наситят на смърт. И тези, които търсят всяко блюдо на нечестие, непременно да го намерят.

Онзи, който непременно щеше да придърпва сърцата на хората към заблудата, бе именно духът на Езавел. Той е, който пожела мъртвата глава на пророка и омая сърцето на Ирод чрез дъщерята на жена му. Но ти трябва да видиш всичко това в следващите видения, които ще ти дам. Затова нека двамата с теб се пренесем към тях...”

2. НЕЧЕСТИЕТО НА ИРОД И ИРОДИАДА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Повече от всичко друго искам да си разбрал думите на Бог Отец пред духа на слугата Му в Божието Светилище. Защото Бог е Дух и думите Му са Дух, а не плът. Ето защо, когато със силата на вярата си представиш онази отрязана глава на Кръстителя, стояща в сребърното блюдо на Иродиада, то прибави на вярата си мъдрост и разум, за да проумееш защо Йоан бе настигнат от толкова ужасна смърт. Истината е, че слугите на дявола никога не са искали някой да им говори живите думи на Божия Живот. Истината е, че пленените от духа на измамата и чародейството винаги са виждали в една пророческа глава твърде голяма опасност за властта си и царството си. Какво повече тогава да мразят от една пророческа глава? Защото на главата са очите, които виждат. Там е и устата, която говори. Йоан бе Господният мъж, който виждаше и говореше. Той видя Божия Агнец и Го посочи на събраните при река Йордан. Той отваряше устата си и нечистите съвести усещаха как Мечът на Истината се забива в тях. И онези слуги на дявола чуха с ушите си Истината за това какви са те самите. Те чуха, че са змии и рожби на ехидна, но не смееха да пристъпят към въртящия се Меч на Отца. Сега разбираш ли, че една мъртва глава на дявола ще му даде толкова полза, колкото загуби е понасял от една жива глава? Нещо повече - тази мъртва глава непременно ще е голям капитал за тъмните сили, които с лукавство биха могли да убеждават земните човеци, че мъртвата глава е досущ като жива...

Но нека повече да не забавям изявяването на Божиите видения, понеже именно чрез тях ти ще видиш онова, за което всички сме били слепи. Господ отново беше при мен, като ми казваше:

“Сега искам да дам на сърцето ти онези видения от Моето Живо Евангелие, с които винаги да разруша властта на жената Езавел над всичките Ми братя и сестри. Затова запиши всичко, което ще видиш и което ще ти кажа и не изпускай нищо от самото видение. Защото, ето, Аз съм Същият - вчера, днес и винаги! Евангелието Ми е същото! То е Алфата и Омегата! То е погледът на Отец, Синът и

Святият Дух за всички човеци на всяко време и място. Затова виж сега и самото видение, което ти давам...”

След последните Си думи Исус отново докосна главата ми и така само след миг аз и Господ се озовахме в Неговото Живо Евангелие. Пред самите ми очи бе дворецът на Ирод, но Исус вече бе вдигнал ръката Си и ми посочваше Йоан Кръстител, който седеше пред самия дворец. И ето, че към двореца се приближи царска каляска, теглена от четири черни коня. Това накара Йоан да стане и да се насочи към самата каляска, която спря пред самите врати на двореца. А от каляската слязоха Ирод и жена му. И Божият пророк, като изгледа с гневен поглед към Ирод, извика:

“Защо вършиш нечестие пред Бога и човеците? Защо взе жената на брат си Филип, когато не ти е позволено да я имаш? Защо хвърляш петно и позор върху царската власт, дадена ти от Бога?”

Думите на пророка накараха лицето на цар Ирод да потръпне болезнено. Но преди той да отговори и дума на Кръстителя, Иродиада го дръпна и погледна към Йоан със злоба и презрение, без да каже и думица. А след това и двамата влязоха в двореца си. Точно тогава Исус ме запита:

“Как мислиш? Ако Моето Слово е Дух, то какъв ли е грехът на Ирод, който взе братовата си жена за собствена съпруга? Понеже, ето, с този грях на Ирод се отвори вратата за духа на Езавел...”

Слушах Господ и в първия момент не Го разбрах. Затова Му казах:

“Исусе! Без всякакво съмнение Ирод извърши прелюбодеяство. Понеже взе законната жена на брат си Филип...”

“Значи, както сам се убеждаваш, е голямо беззаконие някой да взима жената на брата си. Така ли е?”

“Така е, Господи!”

“Каж ми тогава що ще рече това да си брат на някого?”

“Господи, това ще рече, че и двамата са родени от един баща...”

“Виж тогава нещата по Дух в Моето Живо Евангелие и Ми кажи: Беше ли Йоан Кръстител Мой брат по Дух? Кой беше неговият Баща и Кой беше Моят?”

Слушах думите на Спасителя и разбирах със сърцето си, че Той наистина ме води в твърде дълбока плоскост на Словото Си. Затова Му казах:

“Исусе! Мога ли да забравя прекрасните стихове на Твоето Евангелие? Мога ли да забравя срещата между Мария и Елисавета? Та нали след Марииния поздрав младенецът Йоан заигра в утробата на Елисавета. И тя се изпълни със Святия Дух...”

“Значи, както сам разбираш, още в утробите си младенците бяха възрадавани, че духовно са родени от един и същ Баща. И въпреки, че Йоан беше заченат от земен баща, за разлика от твоя Господ, пак Истината на Отца ще ти каже, че Аз и Йоан бяхме братя, родени и напоени от Един Дух. А сега забележи, че Йоан изповяда Свети думи, като каза на мнозина:

“Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него. Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така, тая моя радост е пълна. Той трябва да расте, а пък да се سماлявам...”²

И според тези думи на Йоан Ми кажи:

Кой трябва да има жена си, ако не младоженецът, който я е взел за своя невеста? Ако някога Ирод взе жената на брат си Филип, то не са ли днес мнозина онези, които повтарят греха му? Защото те нямат Светостта и чистотата на Кръстителя, та да заявят, че не са младоженци. Не, Стефане! Защото твоят Господ е видял, че мнозина от онези, за които Той е умрял и ги е поръсил с кръвта Си, стават Мои братя, но само, за да повторят греха на Ирод. Те се женят за църквите си и взимат братовата си жена, за да стане нечестието на Ирод и тяхно собствено нечестие. Защото не са ли църквите Мои невести? Да взимат ли тогава пастирите тези невести, та да ги правят свои жени? Най-малкото, колко са мъдрите и разумните, които да проумеят, че духът на самото име Филип ще рече “обичащият”? Да взимат ли тогава Господни служители жената

---

² (Йоан 3:28-30)

на Обичащия Господ, та да я правят своя жена? Но ето, казвам на всички ви и будните непременно ще Ме разберат и чуят:

Иродиада е всяка църква, която се е оженила за земния си пастир, който е паднал в нечестието на Ирод! Ирод е всеки пастир, който е забравил святите думи на Апостола Ми Павел. Защото този Мой смирен служител знаеше кой е Младоженецът и положи живота си пред Мене, та да докарва пред Божиите олтари чисти девиси. И неговата чиста и свята ревност го накара да напише към вярващите и такива думи:

“Дано бихте потърпели малко моето безумие; да! потърпете ме, защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа. Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Исус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите...”³

И ето, че в църквите е дошъл един друг Исус, който няма нищо напроотив пастирите да се упражняват в нечестието на Ирод. Дошъл е друг дух, който проповядва браковете на всяко нечестие. Дошло е друго благовестие, което никак не търпи Божиите изобличения, но презира и пъди Божиите пророци. Ако някой от вас смята, че Аз не съм видял отдавна това нечестие, то такъв нека си спомни думите Ми в Евангелието. Такъв нека си спомни, че и в дните на Ной се женеха и омъжваха, ядяха и пиеха, но когато дойде потопът бяха завлечени всичките нечестиви.

Чудно ли ви е тогава, че днес са дните на Ирод и Иродиада? Чудно ли ви е, че на сцената на духовното нечестие непременно възлиза една амбицирана танцьорка, в която е пламнал огънят на смъртта и измамата? Чудно ли ви е, че никой от земните Ироди няма никак да устои на омайването й?

---

³ (II Коринтяни 11:1-4)

Но, ето, днес е ден на Божията Пророческа Светлина! Ден, в който ви посещавам, за да ви направя да видите Моето Евангелие с Моите очи. За да видите, че няма нищо ново под Слънцето. И онези духове, които са водили хилядолетната си борба против Святостта и Величието на Бога, и днес изпълзяват от тъмните места на земята, за да вършат онова, за което са посочени. Този дух на Езавел, който е изпратен против последните поколения на земята, непременно е намерил въплъщението си в Ирод, Иродиада и танцуващата им дъщеря. Затова нека разумните видят онова, което ще дам на пророка Си, та своевременно да напуснат всяко място на мерзост и запустение...”

След последните думи на Исус видението с двореца на цар Ирод стана още по-изумително пред сърцето ми. Защото, воден от благодатната Исусова ръка, аз пристъпих зад стените на самия дворец, за да видя самия заговор на майката и дъщерята против живота на Йоан Кръстител.

3. АМБИЦИИТЕ НА МАЙКАТА И ТАНЦЪТ НА ДЪЩЕРЯТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има падение, което съдбоносно да откъсва човешкото сърце от пътищата и съдбите на Бога, то това е мерзостта на човеците да измерват Божиите дела със земни аршини. Защото няма нищо по-лесно и по-пагубно от това - да поставиш човешкия критерий над Божия и човешката мярка над Божията такава.

Аз знаая, че Сърцето на моя Господ Исус е било пренаскърбено от смъртта на Кръстителя. И Той, Синът на Отца, е смирил Сърцето Си, като е оставил Божия пратеник под великите съдби на Всемогъщия. Защото, погледнато по човешки, Исус можеше да се намеси и извика чудо в съдбата на пророк Йоан. Тъмниците никога не са пречили на Божията чудотворна мощ, но напротив - в служенията на други велики Божии мъже се яви избавителната сила на Бога. И Петър, и Павел и Варнава, намериха освобождението си от тъмниците и нямаха участта на Кръстителя. Техните вериги паднаха и стените на занданите им се разтърсваха от Божието избавление. Но когато говорим за Йоан Кръстител, то тогава сме длъжни да видим участта му не с нашите очи, но с прекрасните зеници на Господ Исус. Защото Той, все още потискащ сълзите в Сърцето Си от загубата на Своя приятел, който направи прави пътеките пред Него, каза на мнозинствата твърде дълбоки и Свети думи. Думи, които гласяха:

“Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от вятър разлюлявана? Но какво излязохте да видите? Човек в меки дрехи ли облечен? Ето, тия, които носят меки дрехи, са в царски дворци. Но защо излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и повече от пророк. Това е онзи, за когото е писано: “Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ти пред Тебе...”⁴

Знаеш ли, братко мой, колко е изменчиво човешкото сърце? Знаеш ли, че мнозина имат проклетия навик да се прилепват към първата тръстика, разлюляна от вятър и към всеки, който впечатлява очите им с меките си

---

⁴ (Матей 11:7-10)

дрехи. Именно затова днес беззаконието е твърде много умножено. Защото в представите на земните човеци Божият пратеник непременно трябва да впечатлява с благоденствие и просперитет. Как иначе да му повярват? Как иначе да приемат, че го е пратил Господ? И не затова ли човеците повече обичат лъжепророците, нежели да се покорят на истинските Божи пророци? А Исус, като говореше на мнозинствата, каза твърде точни думи, които сега и ние ще последваме. Защото Господ, като вдигна ръката Си и посочи към двореца на Ирод, заяви:

“Ето, тия, които носят меки дрехи, са в царски дворци...”

Какво друго да става в един царски дворец, освен да се мътят ехиднини яйца и да се плетат паяжини от интриги и коварства? Какво друго да става зад портите на нечестието, освен именно там да се съберат първенците на цялата демонична и религиозна власт та да се съвещават в погубването на Божиите пратеници?

Аз няма да ти говоря за всичко това, като напрегам въображението си, понеже над мен има Един, Който докосва и дава поглед на сърцето. Тогава въображението отстъпва пред благодатния достъп до Живото Евангелие. Ето така, докато стоях и гледах Ирод и Иродиада, които влизаха в двореца си и вече затваряха вратите, Исус ми каза:

“Нека сега последваме тези, облечени в меки дрехи. За да видиш колко дълбоко е блатото на тръстиките, разлюлявани от вятъра на религиозната злоба и нечестие...”

След думите на Исус двамата с Него пристъпихме и само след миг аз се намерих зад вратите на Иродовия дворец. И докато очите ми все така следяха с поглед царя и жена му, сърцето ми вече беше започнало да се изумява от разкоша и богатството на царските покои. А Исус, като ме погледна и се усмихна, каза:

“Тук не е като в пустинята, нали?”

Изглежда твърде привлекателно и красиво. Но пак твоят Господ ще ти покаже, че тъмницата и пустинята са за предпочитане пред мерзостта, която владее на това място. Затова нека сега те заведе в самите покои на Иродиада. Защото непременно трябва да чуеш какво си говорят майката и дъщерята...”

След думите на Исус ние се заизкачвахме по самите мраморни стълби, като отивахме към покоите на Иродиада. Ето, че пред очите ми се яви една висока врата, чиито краища бяха инкрустирани със злато. А Исус дори и не докосна красивата дръжка на вратата, но премина през нея с лекотата, с която бе преминавал и до покоите на Валтасар, за да напише на стената му надписа на Божието осъждение. Така и аз последвах Господ. И в мига, когато нозете ми прекрачиха в самите покои на Иродиада, видях самата царица и нейната дъщеря, която бе легнала на легло с копринени завивки и пухени възглавници...

Видяла огорчението върху лицето на Иродиада, дъщеря и извика:

“Какво ти е майко? Защо си разстроена? Не те ли освежи пътуването с четверовластника?”

А Иродиада, с остър и злобен поглед, процеди през зъбите си:

“Как мога да се радвам, когато пред портите на Иродовия дворец стои онзи омразен човек, който тръби наляво и надясно, че съм съпруга на Филип? И, о, ужас! Народът му вярва... И тръгват навсякъде твърде много приказки. А това е недопустимо. Защото така се разклаща не просто брака ми с Ирод, но влиянието и авторитета на царската власт. Кажете ми, мила, Ирод царува ли действително над Израил? И ако царува, то какъв е онзи дърдорко пред вратите на двореца? Какъв е той, че по цели дни кисне във водите на Йордан и много от първенците ходят да го слушат? Не трябва ли един народ да слуша своя цар и своята царица? Те наши поданици ли са или лицемери, които ни се усмихват само по приемите? Аз не мога да понеса това! Не, не мога да го понеса! Затова ще настоявам пред Ирод да хвърли тоя подигравател в тъмницата...”

Царицата беше твърде много задъхана и очите ѝ вече блестяха от игривите пламъчета на лукавството. А дъщеря ѝ, като чу думите ѝ, каза:

“Мила майко! Даже и да затвориш Йоан, то пак думите му си остават свободни. Ти ще вържеш и затвориш него, но учението му ще продължи да вълнува хората. И онези, бедните и мръсните, дрипавите и отвратителните, ще продължат да му вярват. А нима искаш Ирод да владее само над една шепа богаташи? Не паднаха ли мнозина царе в тая размирна пустош, просто защото не можеха да спечелят сърцата на поданиците си? Нещо

повече трябва да направим ние с теб. Защото, ето, макар и противен на Ирод, тоя брадясал пустинник изумява сърцето му. И царят не пропуска да говори за мъдростта му и знанията му на всичките ни вечери. Ето това трябва да прекратим, скъпа майко! Защото Ирод трябва да стане твой, твой, твой...”

Докато слушаше думите на дъщеря си, на лицето на Иродиада се появи лукава усмивка. И тя, като мачкаше с вълнение златната си диадема, продължи да говори, като казваше:

“Ами да... Ето това е нужното. Ти си отговорът на моите проблеми. Защото Ирод повече от всякога има нужда да слуша думи, които да го убеждават, че е правилният цар на правилното време и място. Той е самотен, миличка! Той е разтърсван от съмнения. Дните му преминават в безплодни съвети и разговори с фарисеи и книжници. Един му тълкува едно, друг друго. Един му чертае бъдещето по звездите, а друг му вади мухлясали свитьци. А моят Ирод, скъпият ми съпруг, просто търси някой, който да му угоди. Да, мила! Ние трябва да му угодим, за да изчезнат съмненията му. Защото той още се бори с мисълта, че аз не му принадлежа, понеже съм свързана с онзи неудачник Филип. А кой днес е твоят баща? Каж ми де? Каж ми - ти чия дъщеря си? Не си ли достойната дъщеря на цар Ирод? Не си ли неговото украшение и радостта на живота му? Какво повече да иска Ирод от това - дъщеря му да му засвидетелства вярата си в него. Ти трябва да повярваш в Ирод, дете мое! Ние завинаги сме свързани с него и той трябва да освободи сърцето си от мисълта, че е сторил грях, като ме е взел за съпруга. Защото, ето, онзи дрипав пустинник пред вратите на двореца просто ни завижда. Да, завижда ни! Той няма нашите дрехи. Няма нашите покои. Няма нашата власт. Да го оставим ли тогава да се поругава със семейството на царя? Не, мила! Още сега ще отида при Ирод и ще му кажа колко много вярваш в него. И той, като види дъщеря си, непременно ще разбере, че е украшението на живота му и утехата на старините му...”

След тези думи Иродиада се изправи и тръгна към покоите на Ирод, твърде доволна от мислите на сърцето си и думите на устата си. А в самото видение аз и Господ я последвахме. Така тя излезе от своята стая и не

след дълго вече влезаше в царската спалня. И като простря ръце и обгърна рамената на тежко дишания Ирод, му каза:

“Съпруже мой! Царю на сърцето ми! Още ли се оставяш на отровните думи на онзи пустинник? Още ли няма да намерим покой и щастие в нашата пламенна любов? Ето, очите на дъщеря ми искат да видят баща си! Ето, украшението на двореца ти, иска да ти засвидетелства вярата си! И нима лошите думи на един дрипав странник ще развалят семейното ни щастие? Затвори го, Ироде! Защото не той, но ти царуваш над Юдея. И горко на онзи, който се възправи против решенията на сърцето ти! Да, ти си царят! Ти си царят! И кой е оня, който ще сипе укор и подигравки към избраника на Небето?”

Чул думите на Иродиада, царят видимо се промени. И като прегърна жена си, той запитва:

“Значи дъщеря ти вярва в мен? И приема аз да съм баща ѝ, а не Филип?”

Въпросите на царя накараха Иродиада да обвие шията му с пръстите си, а след това да каже:

“Ти си истинският баща на дъщеря ми! Докато бе във от твоята любов и бащинска нежност, дъщеря ми беше мъртва в сърцето си. Но откакто аз съм твоята съпруга, дъщеря ми е твоето дете! Да, твоята дъщеря, Ироде! Никой не вярва в теб така, както тя! Никой не те обича така, както тя! Никой, освен мен, не знае в колко от вечерите тя е обливала в сълзи постелката си, за да спечели сърцето на истинския си баща! Защото ти я направи, като украшение на двореца си. И да хвърля ли някакъв си Йоан кал върху това украшение? Да настройва ли народа ти против красивата ти съпруга и дъщеря?”

Гледах на видението и на Иродиада, която бе обвила с пръстите си шията на Ирод. И така забелязах как самите пръсти на прелъстителката се превърнаха в змии, които влязоха в ушите на Ирод, а след това излязоха през очите му. Това изуми сърцето ми, но Исус ми даде знак с ръката Си, за да продължа да наблюдавам самото видение. Защото след демоничната атака лицето на Ирод се промени. Той се разсмя с шумен глас, викайки:

“Ха, ха, ха! Кой е оня, който ще се възправа против властта ми? Кой е оня, който ще поставя нож между мене, жена ми и дъщеря ми? Няма такъв, скъпа моя! Не, няма такъв! Още сега подписвам заповед и ще хвърля хулителя в царската тъмница...”

След тези си думи царят се обърна към Иродиада. И като я притисна с ръцете си през кръста, каза:

“Аз съм бащата на красивата ни дъщеря! Тя е достойна да радва сърцето ми. Затова нека ме зарадва! Нека го направи с онази любов, за която ти ми говориш сега. Защото сърцето ми доволно дълго е било наскърбявано от хулители като Йоан. Но ето, че това свърши и аз ще му въздам от гнева си...”

След думите си Ирод наметна царската си мантия и излезе с бързи крачки от покоите си, а Иродиада с твърде щастливо изражение на лицето си отново се върна в покоите си. И още от вратата на спалнята си тя плесна шумно с ръцете си и извика към дъщеря си:

“Успяхме, скъпа моя! Милият ти баща ей сега ще хвърли пустинника в тъмницата. Но ти непременно трябва да го възрадваш с нещо. Защото приближава рожденият му ден и точно тогава е мигът да спечелиш сърцето му завинаги. А какво може любимата ми дъщеря? Какво прави най-добре в този дворец?”

В отговор на въпросите на майка си, дъщерята се изправи от копринените си завивки и се завъртя пред нея, като затанцува изкусно с тънките си нозе. Това накара Иродиада отново да ръкопляска във възторг. И като се приближи към огромната маса в покоите си, посегна с ръката си към сребърно блюдо, в което имаше чаши с вино и всевъзможни лакомства. Така, вдигнала чашата и отпиваща глътки с огромно удоволствие, майката продължи да говори, като казваше:

“Йоан вече няма да е заплаха за нас. Ние ще царуваме с Ирод и ще бъдем истинските господарки над Юдея. Но дори и в тъмницата той си остава опасен. Дори и оттам могат да го чуят. Дори там той може да бъде посещаван от любимия ми. А това трябва да се прекрати. Защото той брадясал пустинник вече е станал като кошмар в сънищата ни...”

След тези думи на Иродиада, пламъчетата на лукавството в очите ѝ станаха още по-огромни. И тя дръпна сребърното блюдо, тъй че поставените върху него лакомства се разпиляха по царския килим. И като държеше блюдото пред самите си очи, Иродиада процеди през зъби съвсем тихо:

“Ето какво ще направим. Ето как ще намеря покой за съня на царското семейство! Искам главата на Кръстителя отрязана и поставена върху това блюдо! Разбираш ли, дъщерьо моя! Защото нито виното, нито лакомствата в това блюдо могат така да възрадват и успокоят сърцето ми, както една отрязана глава...”

Думите на майката първоначално стреснаха дъщерята. И тя сложи ръка на устата си, като каза в пълно изумление:

“Но майко! Ние просто искаме Йоан да ни остави на мира! Не е ли достатъчно, че Ирод ще го хвърли в тъмницата?”

Думите на дъщерята никак не смутиха Иродиада. И тя с преправен и лукав глас продължи да говори, като казваше:

“Ах, малката ми глупачка! Ах, наивното ми дете! Ела да те прегърна!”

Послушала призива на майка си, дъщеря ѝ се приближи към нея, а Иродиада обви шията ѝ с пръстите си по същия начин, както го бе сторила с Ирод в царските покои. И Иродиада продължи да говори, като казваше на дъщеря си:

“Ако скъпият ти татко преживя такава агония от думите на оня пустинник, то не разбираш ли, че главата, изговорила острите и обидни думи, трябва да замълчи завинаги? Защото един цар трябва да слуша думи на възхвала и почит от поданиците си. Отрязаната глава, мила моя, е съвършената ни гаранция, че завинаги сме отрязали пътищата на онези, които искат да унижават царския трон, царската власт и царския авторитет. Защото не е ли чудесно вечер в нашите покои да съзерцаваме главата, която приживе е бълвала обидни думи. Не се плаши, детето ми! Защото такъв е пътят към нашата власт и нашето щастие...”

След тези думи на Иродиада към дъщеря ѝ, пръстите на царицата отново се превърнаха в змии, които влязоха в ушите на дъщерята, а

излязоха през очите ѝ. Това накара дъщерята да направи изкусен пирует с тънките си нозе, а след това да каже през смях:

“Ами да! Чак сега те разбирам. Наистина това ще е нашият триумф в двореца. Затова с нетърпение чакам рождения ден на татко ми...”

Гледах на видението и то буквално разтърси сърцето ми. А моят Господ допълни към видяното от мен, като каза:

“Сега разбираш ли какво се ражда в главите на онези, които носят меки дрехи и живеят в царски дворци? Сега разбираш ли, че за една отстъпила от Мене църква е недопустимо да слуша гласа на Божий пророк, който я изобличава, че се е оженила за земния си пастир? Няма ли тогава духът на Езавел да намери отворени врати в такава църква? Няма ли духът на Езавел да намери мнозина в земните им дворци и да им каже, че трябва да хвърлят Божиите пророци в тъмница или да отрежат главите им?

Но в това отношение видението, което ти давам, е по-дълбоко. Защото прицелът в него е не просто самата Иродиада, а нейната дъщеря. Кажете Ми тогава:

Разбираш ли коя е дъщерята на Иродиада? Разбираш ли коя е тази, подучена от майка си, която би поискала на блюдо главата на Кръстителя?”

“Господи мой! Ако е вярно, че ние можем да раждаме чеда по плът, то явно е възможно да се раждат и чеда по дух. Ето защо за мен дъщерята на Иродиада е плодът на лукавството и злобата в сърцата на отстъпилите църкви. Именно чрез този плод те ще омаят и сърцата на собствените си земни царе...”

“А какво е самото омайване? Какво говори Иродиада на дъщеря си? Не ѝ ли подхвърли измамата, че трябва да повярва в Ирод и така да му угоди? Виж тогава писаното в Моето Евангелие. Защото там изрично е казано, че:

“...когато настана рожденият ден на Ирода, Иродиадина дъщеря игра всред събраните и угоди на Ирода. Затова той с клетва се обеща да ѝ даде каквото и да му поиска...”⁵

---

⁵ (Матей 14:6-7)

А какво значи да угодиш на някого? Не е ли това да спечелиш сърцето му? Как се спечелва всяко сърце? Или как ти би спечелил Сърцето на твоя Бог и Отец?"

Светлината в устните на Исус бе достатъчно голяма, за да видя, че Той ме водеше към един точно определен стих от Словото Си. Затова Му казах:

"Господи мой! Сърцето се спечелва с вяра. Защото когато аз вярвам в някого, то тогава духът на неговото сърце става дух и на моето. А и в Словото Ти е писано точно това. И в "Евреи", се казва, че:

"...без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тия, които Го търсят..."⁶

Следващите думи на моя Господ бяха твърде дълбоки и проникновени. И Той каза:

"Ако без вяра не е възможно да се угоди на Бога, то нима мислиш, че без вяра е възможно да се угоди на дявола? Не търсят ли, както Бог, така и дяволът, едно и също нещо, а именно:

Да влязат с духа си в сърцата на човеците!

И ако Моят Отец възнагражда онези, които Го търсят, то няма ли и дяволът да възнагради онези, които търсят духа му?

Но ето затова ти казвам, че дъщерята на Иродиада е най-силният плод от лукавството на дявола над отстъпилите църкви. И нека всички запомнят думите Ми, за да знаят, че:

Духът на угодничеството и желанието на отстъпилите църкви да угодят на земните си съпрузи, е самата дъщеря на Иродиада! Това е най-силната атака на духа на Езавел!

Защото чрез угодничеството към човеци се регистрира тайното преминаване от вяра в Бога към вяра в човеци, от угаждане на Бога към угаждане на човеци!

Спомни си тогава думите на Апостола Ми Павел. Защото той бе просветен от Мен, та да знае за измамливия дух на угодничеството. И когато този Мой апостол гледаше на извращенията на човешката

---

⁶ (Евреи 11:6)

вяра и на раждането на дъщерята на Иродиада, той записа твърде силни и огнени думи в посланието си:

“Както ей сега казвахме, така пак го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде проклет. Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга...”⁷

Виж тогава и самото видение с танца на Иродиадината дъщеря. Защото чрез теб ще дам на всички да видят какво се случва, когато църквите угаждат на пастирите си, а не на Пастиреначалника...”

След думите Си Господ докосна главата ми и само след миг аз отново бях в Живото Му Евангелие. За да видя една от най-разтърсващите гледки, давана ми някога от Божията Благодат. Затова нека сега ти разкрия и самото видение, което Исус даде на сърцето ми. Аз и Господ се намирахме в онази царска зала, където бяха събрани всички първенци на Юдея. Имаше твърде огромно оживление всред тях, а погледите на всичките гости бяха вперени към царския престол, където седеше цар Ирод. Естествено беше и аз да насоча погледа на сърцето си към този престол, понеже именно затова ми се даваше и самото видение. А Исус, като вдигна ръката Си и посочи към царския трон, ми каза:

“А сега момчето Ми, виж тайното и скритото, което от плътски прочит на Евангелието никой никога няма да види...”

Погледнах натам, накъдето сочеше ръката Господна и сърцето ми беше потресено от онова, което виждаше. Защото зад самия трон на цар Ирод стояха Луцифер, духът на Антихрист, духът на Мамон, духът на Корей и духът на Езавел. Явно, че предстоящото събитие бе изключително, за да предизвиква интереса на всичките тъмни началници на Злото. И ето, че цар Ирод вдигна ръката си, а големците в залата се умълчаха, за да слушат думите му. Така царят се изправи пред първенците на Юдея, като каза:

“Както всяка година, така и тази съм радостен да видя, че елитните човеци на Юдея оказват почит на царската власт, дадена ми от Бога. Това

---

⁷ (Галатяни 1:9-10)

е радостно за сърцето ми. Това е повод да ви кажа, че съм щастлив да имам такива знатни и верни поданици...”

Думите на Ирод имаха ефект, защото всред редиците на богатшите и първенците преминаха одобрителни възгласи. Това накара Ирод да продължи да говори, като казваше:

“Смея да твърдя, че аз съм не просто щастлив цар. Аз съм щастлив баща, който се радва на уважението и любовта на една прекрасна жена и на една възхитителна дъщеря. Затова посвещавам празненствата от рождения ми ден в чест на дъщеря ми, която днес се готви да изненада умореният си от държавни дела баща...”

След последните си думи Ирод даде знак на музикантите и така в самата зала се разнесоха звуците на игрива песен. А иззад самите червени завеси край царския престол се появи дъщерята на Иродиада. Тя беше облечена твърде ефектно, тъй че от цялото ѝ тяло се излъчваше огромна съблазън. Очите ѝ бяха изрисувани и украсени в черно, тъй че волно или неволно те придърпваха всеки поглед към себе си. Така танцьорката почна да върти тялото си и да кърши ръцете си, като видимо се приближаваше към трона на Ирод. И в един миг, когато беше пред самия цар, тя протегна ръцете си към главата му и само след миг държеше короната му. Това се хареса на Ирод и той изпляска с ръце, видимо удовлетворен от танца и посланията на дъщеря си. А танцьорката, като държеше короната и я въртеше над главата си, започна да преминава край редиците на големците, танцувайки в такт с музиката. И ето, че буквално хипнотизирани от играта ѝ, всичките първенци на Юдея падаха и коленичеха в мига, когато танцьорката преминеше близо край тях с царската корона. Това накара Ирод да изцъкли очите си от невъобразим екстаз. Това, което той не можеше да постигне с короната си, го постигаше самата танцьорка. Тя обиколи с пируети и разкършване цялата зала и накара всички да паднат на коленете си. А след това, като застана централно срещу Ирод, започна да играе още по-усърдно, като го гледаше в очите. И точно тогава от очите на Иродиадина дъщеря започнаха да излизат змии, които се стрелваха към очите на Ирод. А царят, който никак не виждаше змиите, стоеше като замаян от танца на дъщеря си. А в мига, когато змиите се шмугваха в очите

му, духът на Езавел, който стоеше зад самия него, се навеждаше над главата му и нашепваше в ушите му:

“Ето, че ти си царят! Ти си единствения избраник на Бога! Пред кого друго са коленичили така, както пред твоята корона? Кой друг ги е докосвал с такава власт и сила, както дъщеря ти? Кой друг е покорявал с красотата и прелестта си всичките първенци на Юдея? Ето, че ти си царят! Днес самият бог ти показва благоволенieto си, понеже е покорил всичките под нозете ти...”

Внушенията на духа на Езавел към сърцето на Ирод се засилиха още повече, когато в края на танцуването си дъщерята на Иродиада застана пред царя, държейки короната му. И като се поклони до земята пред Ирод, тя му подаде короната, като каза:

“Царю, да си жив за дълги години! Защото ако твоите поданици харесаха танцуването на дъщеря ти, то колко повече се преклониха пред короната, стояла на главата ти! Ти си неоспоримият цар на Юдея! И аз съм щастлива да танцувам и да се прекланям пред твоята сила и слава!”

Думите на дъщерята накараха първенците в залата да започнат да викат:

“Слава на Ирод! Слава на великия Юдейски цар! Слава на Божият помазаник и мъдър водач! Господ да умножи и преумножи годините му!”

Погледнах към лицето на Ирод и разбрах, че това беше най-щастливото лице, което някога е било измамано от силите на тъмнината. Царят не беше на себе си от възторг. Той пое короната от ръцете на танцьорката и я постави на главата си. А след това се изправи всред всичките си първенци, като извика гръмко:

“Прекрасна дъщерьо! Искай от мене каквото щеш, и ще ти го дам!”

А след това, за да е сигурен, че не е изговорил напразно думите си, Ирод отново повтори:

“Да! Каквото и да поискаш от мене, ще ти го дам! Даже и до половината от царството ми...”

Думите на Ирод накараха дъщеря му да му се поклони и за момент да се оттегли зад самите завеси. А всред множеството първенци отново

премина одобрителен възглас от предложението на царя. И ето, че дъщерята на Иродиада отново се появи пред царя, като му каза:

“Държи ли славният цар на думата си? И няма ли да се отметне от обещанието си?”

Въпросът на дъщерята още повече амбицира Ирод. И той, като постави ръце върху сърцето си, отново каза:

“Каквото и да ми поискаш, твое е!”

В следващия миг танцьорката протегна напред ръцете си, като държеше в тях сребърното блюдо на майка си. И като изгледа царя с твърде остър поглед, силно извика:

“Искам да ми дадеш още сега на блюдо главата на Йоан Кръстител...”

Думите на дъщерята имаха твърде силен ефект, понеже през лицето на царя премина сянка от облак. Това накара духът на Езавел да подскочи от вълнение и да впие ноктите си в царската глава. А всред първенците на Юдея се разнесоха гласове, които стигаха до ушите на царя, като казваха:

“Нека царят извърши, както се е обещал на момичето!”

“Да, направи го, Ироде! Не се отмятай от клетвите си!”

“Какво толкова! Дай главата на Кръстителя върху блюдото на момичето! Защото тоя Йоан доволно дълго е размътвал сърцата на човеците!”

Така, поради общите възгласи и целият духовен натиск над сърцето му, царят отстъпи. И като въздъхна тежко, каза с висок глас:

“Какво пък? Царската дума тежи и не може да се изменя!”

А след това се обърна към телохранителя си, като му каза:

“Иди в тъмницата и ми донеси главата на Кръстителя върху блюдото на дъщеря ми...”

Слугата на Ирод се усмихна с огромно задоволство. И като се поклонил на царя, повика двама от царската стража и взе блюдото от ръцете на танцьорката, за да извърши царската воля...

Гледах към престола на Ирод и забелязах, че върху лицата на Луцифер и тъмните му началници бяха изписани усмивки на дълбоко задоволство. Луцифер въртеше одобрително главата си и потупваше рамото на Ирод за бързо взетото му решение. А в мига, когато телохранителят излезе от залата на царя, и самите началници на Злото тръгнаха към мястото на

екзекуцията. В следващия миг придворните музиканти отново засвириха и множеството в залата започна с празненствата си...

А Господ с насълзени очи се обърна към мен, като ме попита:

“Знаеш ли за колко блюда се говори в Моето Евангелие?”

“Господи мой! Ти изобличаваше фарисеите, че чистят вънкашното на блюдото, а отвътре то остава пълно с всякаква нечистота. Но като изключи Твоите изобличения, в Евангелието Ти аз прочитам за две блюда. Едното е блюдото, в което беше поставена отрязаната глава на Кръстителя, а другото е блюдото на Твоята Пасха...”

Слушайки думите ми, Господ добави:

“Точно така, момчето Ми. Помисли тогава, че Отец Ми е дал на човечите възможност за избор. Избор между две блюда, които ще донесат на човечите и съдбите си. И ако някой търси да пие Моята Кръв и да се храни с Моята Плът, той би приел да участва на Господната Пасха и да потърси със сърцето си Господното блюдо. Но ако друг иска да угажда на човеци и да се впечатлява от онези, които ходят в дрехи от коприна и атлаз, то тогава той би попаднал на блюдото на Иродиада. Тогава отрязаната глава на Кръстителя непременно ще му бъде дял. Вие няма да разберете всичко това, ако Милостта на Отца не ви разкрие в дълбочина и просветление какво става с всички онези, които предпочитат отрязаната глава на пророка, вместо живата му глава. Затова пригответи сърцето си да видиш най-покъртителното от виденията в тази книга. Защото то ще е видение, свързано с тайните пиршества на Иродиада и дъщеря ѝ. Пиршества, които Моят Пророчески поглед е видял в изобличението над Тиатирската църква...”

4. ВИДЕНИЕТО С ГОСПОДНИЯ МЕЧ НАД ТИАТИРСКАТА ЦЪРКВА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Иска ми се да вярвам, че сърцето ти наистина е преживяло този уникален по рода си заговор на тъмнината. Защото ако нашият Господ казва в Словото Си, че между родените от жени не се е въздигал по-велик от Йоан Кръстител, то имай вярата да приемеш, че между многото заговори на дявола против Божиите пророци, този е най-жестокият, най-коварният и най-успешният. Но онова, което нечестивият счита за успех, Бог Отец твърде скоро ще го обърне върху главата му за собствената му погибел. Защото, гледайки на цялото видение, аз вече разбирах и онзи гняв на Отца пред Божието светилище. Аз вече разбирах, че тази отрязана глава на Йоан Кръстител щеше да се превърне през вековете в дух на постоянна и целенасочена съпротива против Божието Спасение. Защото духът, който от този момент щеше да олицетворява самата отрязана глава, е именно лъжепророкът, който е духът на Антихрист. Казвам ти това, за да не попаднеш в капана на плътските помисли и да се чудиш как в една отрязана глава може да има такава смъртоносна сила.

Не самата отрязана глава, братко мой! Но духът на съпротива срещу Йоан Кръстител щеше да бъде "отрязаната глава", пълна със съжденията и лукавствата на нечестивия. Затова нека и аз да продължа да разкривам на сърцето ти онова, което удивителната Божия Благодат показваше пред сърцето ми. Защото Исус отново беше до мен, като ми казваше:

"А сега, момчето Ми, дойде мигът да разбереш и най-дълбокото от Божието проклятие върху убийците на Йоан Кръстител. Затова наблюдавай реакцията на Иродиада и виж онова, което ще се случи в нейните покои..."

След думите на Господ ние отново се намерихме в покоите на Иродиада. Очите ми виждаха сияещата от щастие чародейка, която бе твърде доволна от победата си. Докато чакаше дъщеря си с блюдото, тя си повтаряше:

“Ето, че успех! Да, да! Успех! Този жалък пустинник никога повече няма да е кошмар на сънищата ми. Аз ще любя Ирод и Ирод ще ме люби! И никой повече няма да надигне гласа си срещу нашата любов.”

Думите на Иродиада бяха прекъснати от отварящата се масивна врата и само след миг очите ми вече виждаха дъщеря й, която усмихната и доволна й носеше кървавото блюдо с отрязаната глава. Самата гледка на блюдото накара Иродиада да извика от възторг. И тя, с треперещи от възлнение пръсти, хвана блюдото от ръцете на дъщеря си и побърза да го сложи на масивната си маса. А след това, като се вгледа в безжизнените очи и устни на главата, извика:

“Ха пророкувай сега де? Ха сега говори чия жена е Иродиада и кой е законният й мъж? Проречи, ако можеш... Проречи де...”

В отговор на провокиращите й думи от безжизнените очи и устни на отрязаната глава се стрелнаха змии, които влязоха в очите и устните на Иродиада. Самата чародейка усети, че става нещо със сърцето й. И затова в следващия миг тя каза на дъщеря си:

“Струва ми се, че провидението ни изпраща послание. Да, дъще моя! Усетих странно послание! Сякаш, че видях нещо с очите си и съм готова да изговоря нещо с устата си. Я и ти се наведи над тази отрязана глава и ми кажи какво чувстваш...”

Послушала съвета на майка си, дъщерята също се наведе над отрязаната глава. И този път, по същият начин, от мъртвите очи и устни излязоха змии, които се стрелнаха в очите и устните на дъщерята. И тя каза на Иродиада:

“И аз почувствах същото, майко! Защото тази глава е мъртва, но се държи като жива. Сякаш, че виждам чрез нея и тя се опитва да говори чрез устата ми...”

В следващия момент Иродиада се разсмя с удоволствие, като казваше на дъщеря си:

“Разбирам, дъще моя! Чак сега разбирам. Тоя Кръстител е разрушавал Божиите дела и ние сме тези, които трябва да ги възстановим. Защото той разбуня целия Израил и унижи мнозина при водите на Йордан. А ето, че

откакто той е мъртъв, провидението идва с послание към нас. Ти как чувстваш това послание? Как го усещаш в сърцето си?”

Усмивката на майката постепенно се предаде на дъщерята. Пламъчетата на лукавството вече горяха с пълна сила в очите на Иродиадина дъщеря. Ето защо тя каза:

“Откакто умря този самозван пророк, аз се чувствам като пророчица. Виждам неща пред очите си и идват думи на устните ми...”

Отговорът на дъщерята накара Иродиада да се почувства още по-щастлива. И тя каза на дъщеря си:

“Нека това бъде нашата тайна! Защото чрез очите ни и устата ни Ирод ще се радва на дълго и честито управление...”

Видението беше твърде разтърсващо, тъй че останах почти без дъх. А Исус, като вдигна ръката Си и посочи към отрязаната глава на Кръстителя, ми каза:

“Сега разбра ли дълбокото? Сега разбра ли каква е проклетията от Моя Бог и Отец?”

“Да, Исусе! Видях и разбрах всичко! Защото духът на лъжепророка наистина се всели в тази отрязана глава, за да мами и прилъгва всички, които способстват за смъртта на Божиите пророци. Те просто търсят духа на заблудата и Отец им дава да си го получат. Именно така разбирам защо от мъртвите очи и устни излязоха демони на заблудата, подобни на змии...”

“Ела тогава с Мен, за да видиш онова, което Аз ще извърша над Тиатирската църква...”

След думите на Исус видението с покоите на Иродиада се прекрати и само след миг духът ми беше издигнат в небесните места. И аз видях как моят Господ слизаше към земята. Този път Той изглеждаше различно. Защото от устата Му излизаше двуостър Меч, който блестеше като слънцето и чието острие пламтеше в огън. Така Исус се спря над едно определено място, а Мечът от устата Му се заби над самото място, тъй че то пламна. След самата гледка Исус вдигна ръцете Си и призова сърцето ми. А духът ми, понесен от самата Божия Благодат, се приближи до Спасителя. Славата на Исус беше толкова голяма, щото аз паднах в нозете Му, като Му казах:

“Господи мой! Прекрасни мой Спасителю! Имай милост над сърцето ми, за да разбера помислите Ти...”

А Исус простря ръката Си и ме изправи, като каза:

“Видя ли Мечът, който излиза от устата Ми! Видя ли как той се заби на едно място, което Господ твоят Бог е видял като място на нечестие?”

“Да, Исусе! Видях това и твърде много се уплаших от съдбите Ти...”

“Виж тогава самия Меч, който излезе от устата Господни. Защото този е Мечът против духа на Езавел и против всичките ѝ слуги и поклонници...”

След думите Си Исус ме приближи към самото пламнало място, където беше забит Господния Меч. И аз забелязах как по протежението на Меча блестяха думите на Божието изобличение, които гласяха:

“...имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и прилъгва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. И дадох ѝ време да се покае, но не иска да се покае от блудството си. Ето, Аз скоро ще я тръшна на болно легло: и ще туря в голяма скръб ония, които прелюбодействат с нея, ако се не покаят от нейните с тях дела. И чадата ѝ ще убия с мор. И всичките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще въздам на всеки от вас според делата му. А на вас, останалите в Тиатир, които не държат това учение, и които не са познали дълбоките работи (както те ги наричат) на сатана, казвам: Няма да наложа на вас друг товар; но дръжте онова, което имате, докле дойда. И на този, който победи, и който се пази до край, за да върши дела чисти като Моите, ще дам власт над народите, - (и той “Ще ги управлява с желязна тояга; Те ще се строят като грънчарски съдове”,) както и Аз получих от Отца Си. И ще му дам зорницата. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите...”⁸

Едва прочел святите Господни думи, Исус ми каза:

---

⁸ (Откровение 2:20-29)

“А сега нека те въведа на това място на мерзост и нечистота, за да видиш къде се е забил Мечът, излизащ от устата на твоя Господ...”

След тези думи вече забелязах, че самото място удивително приличаше на двореца на Иродиада. Той беше разсечен от Меча на Исус и в основата му вече пламтеше неугасим огън. Но аз и Исус минахме край огъня, който нямаше никаква власт над нас и така влязохме в зала, където очите ми зърнаха как острието на Меча стоеше забито в отрязаната глава на Кръстителя, тъй че беше поразено и самото сребърно блюдо. И там Исус с твърд и страшен Глас ми каза:

“Гледай, Стефане! И предай на братята и сестрите Ми, че днес земята е напълнена с Тиатирски църкви, които са предмет на пламения Божий гняв и на Меча, който излиза из устата Ми. И нека всички, които търсят вечност с Бога, да се замислят над думите, с които Мечът Ми изобличи властта на Езавел. Защото, ето, чародейката нарича себе си пророчица, като учи и прилъгва Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. Знайте тогава, че блудството непременно е грехът на Ирод. Това е блудството на земните църкви със земните пастири. На Ирод с Иродиада. И рожбите от това блудство непременно са танцуващите дъщери на Иродиада, които омайват сърцата на мнозинствата с угодниченето пред човешки власти според човешката заблуда. Такива омаяни мнозинства никога не достигат до покаяние и спасителна връзка с Бога. Защото земните им царе са им станали земни богове.

Знайте и това, че Езавел не просто кара служители да блудстват. Тя ги кара да ядат идоложертвено. И всички онези измамани бързат да застанат пред блюдото с отрязаната глава, та да ги обладаят именно змиите на лъжепророка. Защото ако духът на Езавел е поискал отрязаната глава на Кръстителя в блюдо, то е, за да участват в демоничните ѝ пиршества всички, които са намразили блюдото на Моята Пасха, за да обикнат блюдото на лъжепророка.

Ето, Моето изобличение идва към всички църкви и вярващи!

И цялото Божието Сърце вика, та дано го чуете:

Докога няма да се покаете от блудствата си?

Докога ще си присвоявате правото да говорите като от Бога, но без Бога? Докога платени и фалшиви пророци ще залъгват вярващи с видения от собствените си измамени сърца? Докога дъщерята на Иродиада ще танцува в събранията ви и ще хипнотизира очите ви в земните царе? Докога няма да разберете и проумеете, че дъщерята на Иродиада поиска главата на Кръстителя, та да говори изкусно с устата си и да вижда с очите си? Но същата тази дъщеря нямаше сърцето на пророка, тъй че Отец Ми да я засвидетелства с Духа Си. Докога няма да разберете, че с една отрязана глава можете да залъжете земните човеци, но не и Небесния Отец? Защото Той е, Който познава сърцата ви! И Той е, Който въздаде на последният от Иродите от пламенния Си Гняв за предупреждение и поука на благоразумните.

Ето, Аз ще дам на пророка Си да ви покаже и това Божие знамение. За да се покаете и отвърнете от пътищата на измамата и погибелта..."

След последните думи на Исус видението с Тиатирската църква се прекрати, а Господ отново ме заведе в Живото Си Евангелие. За да видя със сърцето си участта на цар Ирод Агрипа.

5. ГРЕХОВЕТЕ НА ИРОД И ВЪЗДАЯНИЕТО МУ ОТ БОГА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има отворена врата за дявола, която опропастява и разрушава целия живот на човека, то тази врата се нарича "компромис". Ето защо самите Ироди са олицетворение на компромисите. Те са най-явните представители на онова поколение човеци, които нямат непоколебим дух за Бога. В подготовката за тази книга, аз разсъждавах над живота на Иродите. От първия цар Ирод при рождението на Исус до последния Ирод-Агрипа, държал реч пред народа. И така забелязах, че деградацията при тези Юдейски царе тръгва от избиването на младенците във Витлеем от първия Ирод, обезглавяването на Йоан Кръстител от втория Ирод Антипа и притесняването на Църквата от третия Ирод Агрипа.

Помисли тогава, че падението на Ирод Антипа започна при женитбата с братовата му жена. Но твърде скоро той се възпротиви на Божия Суверенитет и на пророк Йоан Кръстител, когото хвърли в тъмница, а покъсно изпрати да го обезглавят. Какво ли се случи по-нататък? И успяха ли Иродиада и дъщеря ѝ да го избавят от страховете му и от помрачението му? Не ти ли показва Евангелието, че когато Исус започна да върши превъзходните Си дела, този втори Ирод имаше собствен коментар на това, като казваше за Исус:

"Тоя е Йоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, и затова тия сили действат чрез него..."⁹

Какви ли не страхове се биха родили в една нечиста съвест. Но, както ще видим по-нататък, дойде миг, когато нашият Господ беше предаден на юдеите. Тогава, по заповед на Пилат, Го завързаха и доведоха при Ирод. А помрачението на монарха бе станало пълно. Защото, подвластен на всички тъмни сили, Ирод се поруга с Исус, като Го облече с мантията си. Словото казва за това поругаване следното:

"В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха помежду си, защото преди това враждуваха един против друг..."¹⁰

---

⁹ (Матей 14:2)

¹⁰ (Лука 23:12)

Ако прочетеш този стих по Дух, а не по плът, то непременно ще разбереш, че именно с поругаването над Исус Ирод спечели благоволениято на Рим, сиреч, светския дух. А когато религиозният и светският дух се сприятелят, то тогава властта на нечестието наистина е станала пълна.

Виж, най-сетне, че след възкресението на Исус от мъртвите, духът, който манипулираше цар Ирод Антипа, премина в брата на Иродиада - Ирод Агрипа. Историята показва, че този брат на Иродиада, болезнено амбициран за власт и царска титла, наклеветява цар Ирод пред Римския император, тъй че предизвиква свалянето му от престола, на който се качва сам той. Управлението от един зъл Ирод преминава в ръцете на друг Ирод, по-зъл от него. Този последен извратен цар от потомството на Иродите започна да притеснява Божията Църква. И не просто да я притеснява, но да диша смърт против нея. Понеже уби с меч Йоановия брат Яков, а Апостол Петър хвърли в тъмницата.

Кой беше тогава духът, който даваше на Ирод Агрипа да е дързостен за злото? Не беше ли това отново духът, който действаше в Иродиада и в дъщеря ѝ? Не беше ли това духът, който преди него бе превърнал Ирод Антипа в очите Господни като хитра и лукава лисица? Та нали именно на неговите заплахи Исус реагира с думите:

“Идете, кажете на тая лисица: Ето, изгонвам бесове, и изцелявам днес и утре, и в третия ден свършвам...”¹¹

Може би ще си кажеш, че вече свърших с изброяването на Иродовите нечестия, но това не е така. Аз спрях умишлено точно преди най-голямото нечестие, което Исус ми разкри във видение. Затова нека ти предам думите на моя Господ, с които Той ме въведе в самото видение:

“Сега искам да видиш коя е кулминацията в падението на Иродите. Защото след всичките нечестия, мерзости и беззакония на първия цар Ирод, пратил да избият младенците във Витлеем, и на Ирод Антипа, обезглавил Йоан Кръстител, дойде беззаконието на цар Ирод Агрипа, братът на Иродиада, който пристъпи към най-голямата мерзост. Тя бе свързана именно с отрязаната глава на

---

¹¹ (Лука 13:32)

Кръстителя. Затова наблюдавай внимателно и самото видение, което ще дам на сърцето ти..."

След думите на Исус пред сърцето ми се появиха покоите на Ирод Агрипа. Аз виждах как той лежеше на постелката си и върху лицето му беше паднал печат на вътрешно безсилие и безпокойство. И докато царят все така лежеше, вратата на покоите му се отвори и при него влезе сестра му Иродиада. Като я видя, той махна с ръка, сякаш, за да изпъди някаква невидима досада. А след това каза:

"Уморен съм вече. Много съм уморен. Влиянието на новата ерес се разпространява по-бързо, отколкото съм очаквал. И всред юдеите вече има разцепление. Понеже някои са започнали да приемат учението на Месията от Назарет. При все, че Го разпнаха и убиха, пак учението Му превъзмогва над нас, сякаш, че е жив. Как да се боря с тази зараза? Как да забравя, че дори един от еретиците Му, Петър, напусна тъмницата по незнаен начин? Какво става, Иродиада? Какво става с теб и дъщеря ти? Та нали през всичките тези години в двореца се слушаха и изпълняваха именно вашите думи? Защо народът не ми вярва? Защо хиляди тръгват след Назарейската ерес? И царувам ли аз над Юдея?"

Дочула въздишките на Ирод, сестра му го погледна с лукава усмивка, а след това каза:

"Ти си новият Божий избраник, братко Ироде! Та нали Калигула посочи и избра теб за цар? Защо позволяваш на такива мисли да блуждаят в мъдрата ти глава?"

А Ирод, като вдигна ръцете си, буквално изкрещя в лицето на сестра си:

"Защото не мога да се справя с учението на Оня, Който имаше претенции да е Божият Син! Онези, които Му вярват, се роят като мравуняци. Стъпчеш и разгониш един мравуняк, а се появяват нови десет. Къде са тогава тези, които вярват на земния си цар? Как да ги събера? Как да ги обединя, Иродиада?"

Чародейката никак не се смути от изблика на брат си. Напротив - прегърна с ръцете си шията му и каза:

"Има начин да ги обединиш, Ироде! Има начин да ги накараш да те слушат и дори да славят Бога. Та нима забрави какъв подарък ни направи

предишният Ирод преди много години? Нима забрави как той подари на танцуващата си дъщеря главата на Кръстителя?”

Слушайки думите на сестра си, Ирод още по-нервно извика:

“Какво общо има тука главата на Кръстителя? Всички вече са забравили за нея...”

“Ти може и да си забравил, Ироде! Но народът не я е забравил... Ето затова сега ще дойдеш с мен в покоите ми. Защото providението действа в тази отрязана глава. И само чрез нея можеш да утвърдиш позициите си на цар и Божий избраник...”

Думите на Иродиада докараха върху лицето на Ирод пълно изумление. И той, като се изправи, каза:

“Води ме тогава в покоите си, за да разбера тази мистерия...”

След тези думи двамата тръгнаха към покоите на Иродиада, а аз и Господ ги последвахме. И ето, че очите ми отново виждаха сребърното блюдо и отрязаната глава на Кръстителя. Тя беше почерняла и сбръчкана от времето, но все така стоеше в самото блюдо. И Иродиада я посочи на царя, като му каза:

“Наведи се над тая глава, братко мой! Защото преди години съпругът ми с удоволствие я слушаше, докато беше жива. А сега, поради Божието providение, тя отново говори...”

Ирод погледна с невярващ поглед към сестра си, но очите на Иродиада бяха твърде силни, за да ѝ откаже. Така той се наведе над отрязаната глава, като каза:

“Говори ми, отрязана главо! Та дано разбера посланията ти...”

Миг след думите на царя от мъртвите очи и устни на главата се стрелнаха змии, които влязоха в очите и устните на Ирод. А царят, почувствал духовната си промяна, успя да каже:

“Да, да... Има сили, които действат чрез тази глава. И ето, че пред очите ми сякаш просветна, а устата ми са пълни с думи...”

А след това Ирод, като хвана с ръцете си Иродиада, започна да се смее, като казваше:

“Защо толкова години си криела това чудо на providението от сърцето ми? Та именно от такова чудо съм се нуждаел. Защото народът ми

чака от мен не просто царуване. Не! Той очаква послания от царя си! Затова иди и предупреди всички първенци, че на предстоящия ми рожден ден искам да бъдат събрани всички люде под прозорците на двореца ми. Защото Божият наместник Ирод ще им говори думите на истината и справедливостта...”

Иродиада се усмихна на думите на царя си. След това излезе, за да изпълни волята му. А Ирод, който отново се наведе над отрязаната глава, я докосна с ръцете си, като казваше:

“Говори ми, отрязана главо! Още ми говори...”

Тогава от самата глава започнаха да изпълзят червеи, които влизаха през ръцете на Ирод, но той така и не забеляза демоничните знамения. А Господ, като ми сочеше обладания цар, ми каза:

“Виж и запомни, че именно такава ще е трагедията на всички тщеславни пастири, които са отхвърлили Божиите пророци, но въпреки всичко са амбицирани да говорят като от Бога и за Бога. Затова нека ти покажа и самият рожден ден на Ирод, когато той наистина държи реч пред народа...”

След думите на Исус видението се промени и очите ми вече виждаха едно гъсто и многолюдно множество, което стоеше пред самия Иродов дворец. Очите на човеците бяха вперени към царския прозорец, откъдето Ирод щеше да държи речта си. И ето, че самият цар се показва, облечен в светли и празнични дрехи, а зад него отляво и отдясно застанаха Иродиада и дъщеря ѝ. И Ирод, като вдигна ръцете си към Небето, започна речта си, като казваше:

“Призовавам Всемогъщия Бог на Небето и земята за свидетел на думите ми. Защото ще говоря от дълбочините на сърцето си с всичката любов към народа си...”

Дочули първите му думи, човеците зяпнаха от учудване, сякаш не вярваха, че им говори Ирод. А самият цар все по-разпалено и разгорещено изговаряше нови и нови думи, тъй че народът го слушаше с все по-голямо благоговение. Колкото повече говореше Ирод, толкова по-усмихнати ставаха Иродиада и дъщеря ѝ до него. Докато дойде миг, когато царят млъкна. Тогава към царския дворец заваля буря от възгласи:

“Глас Божий беше това! Глас Божий, а не човешки! Благословен да си Ироде! Благословено да е управлението ти!”

Други възгласи се смесваха с първите и Ирод вече примираше от възторг, като ги слушаше:

“Слава на Ирод! Слава на Божия помазаник! Слава на думите, които той ни говори на рождения си ден!”

Гледах на ужасната гледка и сърцето ми трудно можеше да я приеме. Народът, сякаш че беше разпознал в устата на Ирод самите устни на Йоан Кръстител, и в очите му - очите на Божия пророк. Защото всичките човеци вече единодушно викаха към двореца:

“Глас Божий, а не човешки!”

И самите овации накараха Ирод да се чувства твърде горд от думите си. Но ето, че Небето над двореца притъмня. И изсред самите облаци се появи светла ръка, която посочи към царя. А от самата ръка към земята се стрелна Божий пратеник, който държеше огнен жезъл. И докато Ирод все така приемаше овациите и се радваше на величието си, Господният ангел простря към сърцето му огнения жезъл, като казваше:

“Нека червеите на себеправедността погубят това сърце, което отказа да отдаде Славата на Бога, а възвеличи себе си! Нека над Ирод дойде делът на нечестивите. Защото той, който убиваше с меч Божиите слуги, си позволи да върти меч, като Божий слуга. Той, който се поруга с Църквата на Божия Син, си присвои правото да говори, като Божий Син. Той, който хвърляше Божията Истина в тъмница, ще получи вечен дял от тъмницата на проклетите за вечни векове!”

Миг след Божията присъда червеите нападнаха сърцето на Ирод. А той, като се сви и докосваше с треперещи пръсти сърцето си, издъхна в самия миг на Божията присъда. Това накара Иродиада и дъщеря ѝ да изпищят с ужасени гласове и да побягнат към покоите си, а множествата пред двореца да се разбягат с ужасени и потресени лица. А Исус, като прекрати видението пред сърцето ми, каза с твърд Глас:

“Нека се покаят всички, до които днес идва пророческото слово чрез слугата Ми. Защото духът на Антихрист, който е лъжепророкът,

днес се готви да измами с демонични знамения цялата земя. И на всяко място, където са били отхвърляни Божиите пророци, ще се яви отрязаната глава, която е Божието проклятие над нечестивия свят. Тогава непременно Ирод, Иродиада и танцуващата им дъщеря ще измамат охладнелите мнозинства и ще ги накарат да викат в нечестието си:

“Глас Божий, а не човешки!”

И никой от извратените и нечестивите няма никак да разбере, че духът на Антихрист и духът на Езавел могат да имитират гласа и устата на пророка, но те никога не могат да имитират сърцето на пророка. Защото истинското сърце отдава Слава на Онзи, от Когото е всичко и заради Когото е всичко. А Ирод, Иродиада и дъщеря им всякога са вършили и ще вършат нещата за личната си полза и собствените си користи!

Ето, предсказах ви най-дълбоките съдби на Божия гняв!

И ви доведох до познаване на Божиите тайни!

Блажени човеците, които намерят слугите Ми в пустинята!

Блажени сърцата, които се отрекат от това нечестиво поколение, което всякога търси човеци с меки дрехи, които да му пророкуват с духа на измамата и лукавството! Блажени всички, които сподобят слугите на своя Господ в тъмницата и им покажат Любовта, от която са родени и Благостта, от която са напоени!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”